

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 762. Executor quis, an de effentia testamenti, & quotuplex dicatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

experiri juxta *cit. l. 3. §. l. 4. §. 8. ff. ad exhibend.* Si verò negetur copia alteri petenti, qui haeres non est, & possessor earum confiteatur se eas possidere, Judex ex officio nobili possessorem ad exhibendum & aperturam compellet juxta *l. 2. §. fin. ff. §. l. 1. 2. 3. c. testam. quemad.* & datur contra eum, deficiente ordinaria, extraordinaria persecutio, ut Mull. *eod. tit. th. 41. lit. d.* cum Gail. *l. 1. obf. 106. num. 5.* Si verò possessor neget se eas possidere, aut oportere exhibere, recurrendum est ad interdictum de tabulis exhibendis juxta *cit. l. 2.* ita ferè Lauterb. §. 5. Muller. *l. c.* liberatur tamen, si jussum juret, se eas nec possidere, nec desuisse dolo possidere per *c. fin. de fide instrum.* ut Muller. *l. c.*

3. Resp. ad tertium: apertura non solennis, ut dictum, faciendi coram quibusdam viris honestis, qui postea tabulas inspectas iterum obfirmare solent, ut ferventur ad futuram publicam & solennem aperturam *cit. l. 2. c. testam. quemad.* Solennis autem apertura faciendi imprimis coram Judice competente, qualis hodie est Judex ordinarius, ubi sita hæreditas, vel apud quem facta testamenti insinuatio, qui juxta leges & mores ejusque loci procedat, officiumque suum exhibeat, ubi necesse est, ad complendum possessorem ad exhibendum juxta jam dicta. quanquam etiam hodie dum apertura fieri possit coram notario, ut Muller. *th. 43.* spectando in his omnibus consuetudinem loci. Dein convocatis & citatis per eum omnibus, quorum interest, hæredibus, legatariis, præsertim ab intestato successuris; & quidem specialiter, si certi sunt, generaliter, si incerti, *cit. l. 2.* Lauterb. *l. c.* Muller. *th. 42. lit. β.* ubi etiam cum speculat. *ad tit. de instrum. edit. §. 4. num. 26.* quod nisi vocentur illi, quorum interest, instrumentum fidem non faciat, licet Judicis ordinarii autoritate publicatum. Item coactis convenire testamenti signatoribus seu testibus, vel majore eorum numero ad sigilla sua recognoscendum vel differendam. *l. 4. §. 6. ff. testam. quemad.* etiam sub juramento desuper examinatis, quod rogati fuerint ad subscribendum à testatore. absentibus verò, ne, dum non sine magno incommodo adesse possunt, officium ipsis foret damnosum, mittendo notarium vel officialem ad domum, ut recognoscant, & juramentum recipiant. Lauterb. Muller. *LL. cit.* vel si causa urgens hæc non permittat, interea coram aliis optimæ opinionis viris faciendi apertionem, & postea mittendo signatoribus ad inspicienda sigilla. *l. 7. ff. §. l. 2. c. testam. quemad.* ita ut eorum aliquo sigillum suum simpliciter non agnoscente, seque unquam apposuisse negante, tabulæ sint suspectæ per *l. 1. §. fin. ff. eod.* Muller. *cit. th. 42. lit. β.* Lauterb. *cit. §. 3.* cum Hahn ad Wesenb. *cit. tit. v. suspecta.* dum tamen apparet sigillum proprium; eò quod reperiantur in eo arma vel literæ descriptæ, recognoscentis dubitatione seclusa, præsumitur testamentum validum & non suspectum; cum in dubio præsumatur pro sigillo per *l. 20. ff. de testam. milit.* & quidem fortius quam pro negante Muller. *l. c.* ubi etiam cum Menoch. *remed. possess. ad pisc. 4. num. 662.* quod jure communi tabulæ aperiendæ intra tertium vel quartum diem à morte testatoris prolata; ab absentibus verò intra eosdem, postquam adessent, ut Idem *th. 43.* verum juxta novissimas Justiniani constitutiones intra dies novem abstinendum ab his actibus; cum hæredes & cognat sine turbatione luctus iis interesse nequeant. De cætero aperiendæ sunt tabulæ authenticæ, ita ut non sufficiat earum exemplar jam apertum esse. Lauterb. §. 4. juxta *l. 12. ff. eod.*

R. P. Leurr. jur. Can. Lib. III.

Quest. 761. Publicatio testamenti an distinguatur ab ejus apertione, quid sit, & à quo fiat?

1. Resp. ad primum: apertionis & publicationis vocabula ab aliquibus minis rectè & contra juristextus promiscue sumuntur; cum apertura præcedat, ut securæ publicationi (ubi eà opus; publica enim testamenta, id est, Principi oblata & actis insinuata publicari necesse non est; quia jam publicæ cam autoritatem habent, ut Lauterb. *l. c. §. 8.* uti etiam juxta Brunem. *ad l. 1. c. testam. quemad. num. 4.* Hahn. *ad Wesenb. eod. v. sigilla.* testamenta facta adhibito Notario publico) deserviant. Carpz. *p. 3. c. §. d. 14.* Lauterb. *l. c.* quin & hæc duo inter se separari possunt in testamento sola nuncupatione constante; cum id aperiri propriè non possit, potest tamen publicari; & loco aperturæ solennis est testium examen. Muller. *l. c. th. 41. lit. γ.* cum Brunem. *ad l. 4. ff. testam. quemad.* & Barrii *de conjec. ultim. vol. l. 1. lit. n. n. 6.*

2. Resp. ad secundum: publicatio testamenti eff, dum testamentum, quod privatim confectum privatorum testium autoritate sustinetur, ad formam quandam publicam redigitur, ut fidem publicam & probationem consequatur, & dum originale fortuito casu interiisset, parata fides esset, unde aliud exemplar depromi posset Brunem. *ad l. 28. c. de testam.* Lauterb. *l. c.* Muller. *cit. th. 4. c. lit. β.*

3. Resp. ad tertium: fit ab eo, qui testamentum suscepit Muller. *l. c. th. 42. lit. α.* cum, ut dictum *resp. 1.* ab alio fieri nequeat apertio.

Quest. 762. Executor quis, an de essentia testamenti, & quotuplex aicatur?

1. Resp. primò: executores in præsentia dicuntur certæ personæ, quorum officium est, ut defuncti legitimam voluntatem impleant, seu ad effectum deducant. Ad istiusmodi singulares executores inducendos causa movens fuit favor ultimarum voluntatum, pietas & interesse publicum; dum aliàs sæpè perfidia segnitie variisque impedimentis ortis ex absentia, morbo, negotiis hæredum, quibus aliàs incumbit illa executio, dictæ defunctorum voluntates retardarentur, vel etiam omnino negligenterentur.

2. Resp. Secundo: tamen hodie vix ullum fiat testamentum, in quo non unus vel plures executores pro arbitrio testatoris, quibus ea cura implendi omnia, quæ testator disposuit, committatur, constituentur; non tamen sunt de substantia, sed ad accidentalibus testamenti spectant; cum executore non ordinato, executio competat hæredi. Cornæus. *l. 4. conf. 76. num. 12.* Muller. *in ff. de acquir. velomit. hered. th. 3. r.* qui etiam inde factum ait, ut nullus in Jure tam Canonico quam civili de executione hac exister titulus, sed hinc inde solum fiat mentio. Unde posteriores Jurisconsulti & commentatores liberam omnino nacti occasionem ceperunt de executoribus disputare & scribere extra forum, ut ait Muller.

3. Resp. tertio: ad imitationem Tutorum triplicis generis sunt & dantur executores: nimirum testamentarii, legitimi, dativi. Testamentarii dicuntur, qui per ultimam voluntatem testatoris in testamento designantur. Legitimi, quibus ab ipso Jure Canonico vel civili defertur potestas defendendæ seu exequendæ voluntatis defuncti: quales in casu omnium in testamento executorum sunt ipsi hære-

hæredes, qui integram voluntatem defuncti, etiam quò ad legata pia, exequi possunt ac tenentur adita hæreditate. Abb. in c. 3. h. t. num. 4. Covar. *ibid.* n. 11. Molin. *tom. 2. de l. & l. d. 247. num. 2.* Laym. *l. 3. tr. 6. c. 11. q. 1.* Pirh. *h. t. num. 101.* Wiestn. *num. 275.* cum communi juxta c. 3. & 6. h. t. l. 28. c. de Episc. & cler. Exceptis tamen, quæ in redemptionem captivorum & alimenta pauperum relicta, quorum executio non ad hæredem, sed ad loci Episcopum, tanquam communem pauperum & miserabilium personarum patrem spectat de jure communi, ut AA. citati (quanquam Laym. in hoc quoque attendendam consuetudinem loci moneat) Arg. Jurium citatorum. Quales quoque sunt ex lege Episcopi loci & episcopalem jurisdictionem habentes in casu deficientium aut negligentium aliorum executorum à testatore designatorum, præsertim quò ad causas pias. Abb. *l. c.* Molin. *l. c. num. 4.* Laym. *l. c. num. 4.* Sylv. *v. testamentum. 2. q. 9.* Arg. *c. 17. h. t.* si tamen testator substituisse alium, hoc casu ad hunc, & non ad Episcopum devolveretur executio. Sanch. in *decal. l. 6. c. 11. du. 55. n. 7.* Molin. *d. 251. dubium præterea.* Valq. *de testam. c. 9. §. 3. du. 2.* de Lugo *tom. 2. de j. & j. d. 24. n. 337.* ubi tamen testator non providit, non potest jus illud ab Episcopo auferri, quod legibus ei competit. AA. cit.

4. Executores dativi dicuntur, qui à Judice vel Magistratu dantur in casu, quo hæres institutus executor esse nequit, aut deputatus in testamento munus exequendi accipere non vult, vel non potest. Reiffent. *h. t. n. 773.* Wiestn. *n. 275.* citatusque ab eo Haunold, *tom. 2. de j. & j. tr. 6. n. 644.* quanquam enim, ut Muller. *l. c.* hujusmodi executores à Magistratibus datos fuisse nullum in Jure exitet testimonium; cum tamen publicè expediat. suprema hominum judicia exitum habere. *l. 5. ff. testam. quemad.* & ad officium Prætoris pertineat voluntates defunctorum tueri. *l. 1. ff. si quis omis. caus.* Jure Romano nihil obtare videtur, quò minus Magistratus in subsidium ultimarum voluntatum executores constituat. Ac proinde posse dominum territorii in suo territorio constituere executorem ultimarum voluntatum suorum subditorum, ait Idem cum Lauterb. *de execut. ult. vol. c. 5. n. 9.* quod idem dicit cum Mevio *ad jus Lubec. l. 1. q. 2. n. 42.* de municipiis, quòd iis concussum vi præscriptionis, quæ statuta præscribunt, deputare istiusmodi executorem statutarium, quin & hodie dum hanc potestatem constituendi executorem jure ordinario pertinere ad omnem jurisdictionem inferiorem seu bassam. talis autem magistratus, constituere valens executorem, competens est magistratus testatoris, non hæredis aut alterius personæ, etsi bona non sint in ejus potestate. Muller. *l. c.* Principum autem & statuum Imperii testamentis & ultimis voluntatibus in casum defectus non nisi Camera vel Imperator dare potest executorem. Muller. *ibid.* cum Myler. *de princip. & statib. Imper.*

Quest. 763. *Quis possit esse executor testamenti, & in specie, num religiosi esse possint executores?*

Resp. primò: executores esse possunt omnes, tam laici quàm ecclesiastici, tam simul quàm seorsim. c. Joannes. h. t. Sanch. *l. 4. conf. c. 1. du. 40. num. 1.* de Lugo. *l. c. num. 324.* Laym. *l. c. num. 2.* Pirh. *h. t. num. 102.* Item tam mares quàm femina. Arg. *c. 3. h. t. l. à filio. ff. de legat. alim.* Bart. *ibid.* Covar. *de testam. c. 17.* Lugo, Laym.

Pirh. *LL. cit.* cum comm. sic mater non secus ac esse potestATRIX, ita etiam executrix. & quamvis transiens ad secundas nuptias amittat tutelam filiorum, non tamen amittit officium executricis in testamento primi viri sui relicto. de Lugo. *l. c.* Non tamen nomine fratrum in executores designatorum veniunt forores; nisi ubi testator non habuit nisi unum tantum fratrem & unam tantum sororem; tunc enim sub fratribus in plurali nominatis comprehenditur etiam sororem, censet. de Lugo. *l. c.* Item tam hæredes quàm alii extranei Molin. *d. 247.* Laym. Pirh. *LL. cit.* Item minor 25. annis, major tamen 17. annis. Gl. in *c. 2. h. t. v. religiosus.* Molin. Lugo, Pirh. Laym. *LL. cit.* Reiffent. *h. t. num. 776.* Arg. *generaliter. §. fin. de procur. in 6.* per quod esse potest procurator ad negotia. Item excommunicatus & servus. de Lugo. *l. c.* remittens ad Molin. *tom. 1. d. 247.* Valq. *de testam. c. 9. §. 3. du. 1.*

2. Resp. secundò: religiosi omnes, etiam claustrales (quibus ad hoc licentiam concedere possunt eorum superiores. Reiffent. *num. 781.*) esse possunt executores, tam ad causas profanas quàm pias; non tamen sine licentia expressa vel tacita sui superioris (intellige localis seu prælati conventus, puta Abbatis, Prioris, guardiani &c. qui eam dare potest etiam independentè à Provinciali, Generali. ut Pirh.) Sanch. in *decal. l. 6. c. 11. num. 11.* de Lugo. *num. 325.* Laym. *l. c.* Pirh. *num. 108.* Reiffent. *n. 777.* per *c. 2. & Clem. unic. h. t.* Unde & superior ipse potest esse executor absque ulteriore licentia; cum regulariter superiores uti possint facultate, quam aliis concedere possunt. Reiffent. *num. 780.* cum Sylv. Molin. & communi. Quin & posse religiosos extra monasterium aliquo beneficio provisos degentes exercere hoc munus sine licentia superioris, asserit Idem cum Gl. in *cit. c. 2. v. religiosus.* Possè verò hanc licentiam semel datam revocari à superiore re integra, et si à re capta revocetur, et si religiosus obedire teneatur, posse tamen superiorem ab iis, quorum interest, cogi ad restituendam licentiam, addit, de Lugo.

3. De cæterò, num executio suscepta & facta citra licentiam superioris valeat, controvertitur inter AA. affirmant apud Reiffent. *num. 778.* Felin. in *c. 2. de judic.* Laym. *l. c. num. 4.* Sanch. *l. c. num. 15. & 16.* Pirh. *num. 108.* uti & apud Wiestn. *num. 281.* Menoch. *l. 2. præsump. 46. num. 14.* Azor. *Inst. mor. p. 2. l. 12. c. 11. q. 1.* eò quòd SS. Canones prohibeant talem executionem nullibi tamen annullent. argumento etiam sumpto ex *L. filiusfamil. §. veterani. ff. de procur.* ubi quòd miles, etsi prohibeatur procurator esse in judicio, si tamen non repellatur, valeat actus ab eo gestus. Negant è contra Covar. *de testam. c. 17. num. 2.* Molin. *d. 247. n. 9.* Sylv. Anchar. Francus. hanc sententiam probabiliorem & conformiorem juri putat Reiffent. *l. c.* Arg. *l. 6. c. de ll.* ubi decernitur, ut ea; quæ lege prohibentur, si fuerint facta, non solum inutilia, sed pro infectis etiam habeantur, licet legislator prohibuerit tantum, nec specialiter dixerit, inutilia esse debere. qualia similia habeantur. *reg. 1. fur. in 6.* Pari modo inter AA. nostræ societatis controvertitur, num religiosus societatis cum sola licentia sui Provincialis vel rectoris esse possit executor. Negat hoc ipsum, & talem peccare mortaliter astruit Sanch. *l. c. a. 11. num. 18.* eò quòd in nostris constitutionibus *p. 6. c. 3. §. 7. in declarat. lit. D.* hæc licentia reservetur soli generali. & licet constitutiones nostræ per se non obligent sub mortali; quia tamen religiosi de jure communi sub culpa mortali prohibentur sine